10/04/2019

Υποδοχή της Αγ. Μαρίας της Μαγδαληνής και Τιμίου Ξύλου

/ Ιερές Μονές

Στον κατάμεστο Ιερό Ναό Αγίου Λουκά του ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων υποδέχθηκε το Ιερό Λείψανο της Χειρός της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής και Τεμάχιο Τιμίου Ξύλου από την Ιερά Μονή Σιμωνόπετρας Αγίου Όρους, την Τρίτη 9 Απριλίου, το απόγευμα.

Στην συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο στο Μέγα Απόδειπνο. Για ακόμη μια φορά ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αρχιμ. Ελισσαίο και την συνοδεία του για την μεγάλη ευλογία που μετέφεραν στην Ημαθία στην περίοδο της Αγία και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας:

Πλησιάζουμε ἤδη μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ πρός τή Μεγάλη Ἑβδομάδα καί τήν ἑορτή τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, ἀλλά ἡ τοπική μας Ἐκκλησία προγεύ-ε-ται ἀπό τώρα τή χαρά τοῦ ἀνα-στα-σίμου μηνύματος, καθώς εἶχε τήν εὐλογία τό περασμένο Σάβ-βα-το νά ὑποδεχθεῖ στόν ναό τῆς Πα-ναγίας στή Νάουσα τό ἱερό λεί-ψανο τῆς χειρός τῆς ἁγίας Μα-ρίας τῆς Μαγ-δαληνῆς, τῆς μυ-ρο-φόρου καί ἰσα-ποστόλου, τό ὁποῖο μετέ-φερε στήν Ἱερά Μητρόπολή μας ὁ πανο-σιο-λογιώτατος Καθη-γού--με-νος τῆς Ἱε-ρᾶς Μονῆς Σίμω-νος Πέ-τρας, π. Ἐλισσαῖος, καί ἡ τιμία Συνοδεία του, εἰς προσκύ-νηση καί εὐλογία ὅλων μας.

Γιά τή μεγάλη αὐτή εὐλογία θά ἤθελα νά εὐ-χα---ριστήσω τόν Ἅγιο Καθηγούμενο, ἄλλη μία φορά καί συγχρόνως νά τόν εὐχαριστήσω γιά τήν ἀγάπη μέ τήν ὁποία ἀντα-πο-κρί-θηκε στήν παράκλησή σας καί μετέφερε αὐτόν τόν πολύτιμο θησαυ-ρό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σί-μω-νος Πέ-τρας, τό ἱερό λείψανο τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, στήν Ἱε-ρά Μ-ητρό-πο--λή μας, καί μά-λιστα κατά τήν περίοδο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσ-σαρα-κο-στῆς, καί ἐπι-πλέον συγ-κα-τένευσε καί στό αἴτημά μας, πρίν ἀπό τήν ἐπι-στροφή τοῦ ἱεροῦ λειψάνου στό Ἅγιο Ὄρος νά τό ἔχουμε καί ἐδῶ, στή Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δο-βρᾶ καί στόν ναό τοῦ ἁγίου Λουκᾶ καί νά ψάλλουμε ἀπόψε τό Ἀπό-δειπνο καί τόν κανόνα τοῦ ἁγίου μας

ἐνώπιον του.

Καί καθώς ἔχουμε τή μεγάλη αὐ-τή εὐλογία τῆς παρουσίας δύο ἀ-γίων ἀπόψε, διά τῶν ἱερῶν τους λειψάνων, ἀνάμεσά μας, τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, τῆς μυροφόρου, καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἀρχιεπισκόπου Συμ-φε-ρουπόλεως, ἄς ἀκού-σουμε τί λέγει ὁ ἅγιος Λου--κᾶς γιά τήν πιστή καί ἀφο-σιω-μένη μαθήτρια τοῦ Κυρίου μας, τήν ἁγία Μαρία τή Μαγ-δα-ληνή.

«Οἱ μυροφόρες», λέγει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, «ἦταν οἱ πρῶτες μάρ-τυ-ρες τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χρι-στοῦ, ἐπειδή ὁ Κύ-ριος εὐδό-κη-σε αὐτές πρῶτες νά δοῦν τήν Ἀνά-στα-σή του ἀπό τούς νε-κρούς».

Ἦταν «αὐτές» πού «μέ ὅλη τους τήν καρδιά ἀγά-πη-σαν τόν Κύριο καί τόν ὑπηρετοῦσαν φροντίζο-ντας γιά ὅλες τίς ἀνθρώπι-νες ἀνά-γκες του καί μαζί μέ τούς ἀπο-στόλους διδάσκονταν, ἀ-κούοντας τούς ἁγίους λόγους του». Γι᾽ αὐτό, συνεχίζει ὁ ἅγιος, καί «μποροῦμε νά τίς ὀνομά-σου-με γυναῖκες-ἀπο-στό-λους. Μία ἐξ αὐ-τῶν, ἡ πρώτη καί πιό φλογερή, ἡ Μα-ρία ἡ Μαγ-δα-ληνή, ἔτσι ὀνομάζεται: ἰσα-πό-στολος.

Ὁ Κύριος ἤξερε ὅτι ἡ γυναικεία καρ-διά εἶναι ἐξαιρετικά εὐαίσθητη καί γε-μάτη ἀγάπη, ὅτι συλλαμ-βά-νει ὅλα τά μεγάλα, τά μυστήρια καί ἅγια, πο-λύ πιό εὔκολα καί ἁπλά ἀπό ὅ,τι οἱ ἀντρικές, πιό σκληρές καρδιές. Γιατί εἶναι χαρα-κτη-ριστικό γνώρισμα τῶν ἀν-δρῶν», λέγει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, «ὅλα νά τά προσλαμβάνουν συλλογι-στικά καί νά πιστεύουν πρῶτα ἀπό ὅλα σέ αὐτά γιά τά ὁποῖα τούς βε-βαιώνει τό ἴδιο τους τό μυαλό. Οἱ γυναῖκες», ὅμως, «ἀγκαλιάζουν ὅλη τήν ἀλήθεια γρήγορα καί εὔ-κο--λα μέ τήν καρδιά τους. Διότι ὑπάρχουν δύο εἴδη γνώ-σεως: μέ τό μυαλό καί τήν καρδιά. Μέ τήν καρδιά προσεγγίζεται τό πιό ση-μα-ντικό, τό ὁποῖο δέν μπο-ρεῖ νά κα-τα---νοήσει τό μυαλό. Ἡ καρ-διά εἶ-ναι τό ὄργανο τῆς ἀνωτάτης γνώ-σεώς μας, τῆς ἐπικοινωνίας μας μέ τόν Θεό, μέ ὅλο τόν ἐπέκεινα κό-σμο. Καί ἡ γυναι-κεία καρδιά σέ πο-λύ μεγάλο βαθμό κα-τέ-χει αὐτή τήν ἱκανότητα», βεβαι-ώ--νει ὁ ἅγι-ος Λουκᾶς.

«Γι᾽ αὐτό κανείς νά μήν ταράζε-ται ἀπό τό γεγονός ὅτι ὁ Κύριος ἀρχικά ἐμ--φανίστηκε στήν ἁγία Μα-ρία τή Μαγ--δαληνή καί στίς λοι-πές μυροφό-ρες καί μόνο μετά στούς ἁγίους Ἀπο-στόλους. Ἤξερε ὅτι οἱ ἀπόστολοι εἶ-χαν καρδιές ἀντρικές καί ὅτι γι᾽ αὐ-τούς ἦταν δυσκολότερο νά προσλά-βουν τήν ἀλήθεια τῆς Ἀναστάσεώς του, σέ σχέση μέ τίς μυροφόρες, γι᾽αὐ-τόν ἀκριβῶς τόν λόγο ἔκανε τίς γυ-ναῖ-κες πρῶτες μάρτυρες τῆς Ἀνα-στά-σεώς του.

Οἱ ἀπόστολοι», συνεχίζει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, «ἐνίοτε δέν καταλάβαι-ναν τόν διδάσκαλό τους, ὅταν αὐτός τούς ἔλεγε ὅτι θά παραδοθεῖ στά χέρια τῶν

ἁμαρτωλῶν, ὅτι θά τόν χτυπήσουν, θά τόν ραπίσουν καί θά τόν σταυρώ-σουν. Ἀλλά αὐ-τό εἰσχωροῦσε στήν ἀπέ-ραντα βα-θειά καρδιά τῆς Ὑπερα-γίας Θεο-τόκου. Περίμενε αὐτή τή φο-βερή ὥρα, ὅταν θά ἔβλεπε τόν Υἱό της νά τυραννιέται μέ ὑπέρμετρα βά-σανα ἐπάνω στόν Σταυρό. Ὅμως μπροστά στό πνευματικό της βλέμ-μα στεκόταν πάντοτε ἀπα-στρά-πτουσα μέ οὐράνιο φῶς ἡ εἰ-κόνα τῆς Ἀναστά-σεως τοῦ Χρι-στοῦ.

Ἤξερε ὅτι θά γίνει ὅπως εἶπε ὁ Χριστός, ὅτι ὄχι μόνο θά σταυρω-θεῖ, ἀλλά καί θά ἀναστηθεῖ τήν τρίτη ἡμέρα.

Γι᾽ αὐτό καί πιστεύουμε ὅτι ὁ Κύ-ριος πρίν ἀπό ὅλους θά ἐμφανί-σθηκε στήν Παναγία Μητέρα του, καί ὑπάρχουν καί κάποιοι ἑρμη-νευ-τές οἱ ὁποῖοι θεω--ροῦν ὅτι «ἡ ἄλλη Μαρία», τήν ὁποία ἀναφέρει ὁ εὐαγγελιστής Μα-τ-θαῖος, εἶναι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος.

Στό πρόσωπο, λοιπόν, τῶν ἁγίων μυ--ροφόρων τιμᾶται καί ἐξυψώ-νεται ἡ γυναικεία καρδιά. Τιμᾶται τό ἅγιο δικαίωμα ὅλων τῶν γυ-ναι-κῶν, στήν ἐπίτευξη τῆς πιό ὑψηλῆς ἀνθρώπινης ἀξίας, ἀπεί-ρως ὑψηλότερης σέ σχέση μέ ὁποιαδήποτε πολιτική ἤ ἀστική ἀξία, τό δικαίωμα στήν ἁγιότητα, στή στενότατη φιλία μέ τόν Κύριο Ἰησοῦ.

Ὁ Κύριος τίς ἔθεσε ὡς παρά-δειγ-μα γιά ὅλους μας», ὡς παράδειγμα ἀγά-πης καί φροντίδας γιά τόν Χριστό. «Καί ἐπειδή ἐμεῖς δέν μπο-ροῦ-με νά προσφέρουμε ἄμεσα στόν Κύριο τίς φροντίδες καί τούς κόπους μας, ὅπως τούς προσέ-φεραν οἱ ἁγίες μυροφό-ρες», κατα-λήγει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, μπο-ροῦμε νά τούς προσφέρουμε σέ ὅλους ἐκείνους, «τούς φτωχούς καί τούς πά-σχοντες, τούς ὁποίους ὁ Χρι-στός ὀνομάζει ἐλαχίστους ἀδελ-φούς του, καί θεωρεῖ τίς φροντί-δες πρός αὐτούς ὡς φροντίδες πρός τόν ἑαυτό του.

Ὅ,τι, λοιπόν, κάνουμε καί προσ-φέ-ρου-με πρός τούς φτωχούς καί δυστυ-χεῖς ἀδελφούς μας ἀποτελεῖ διακονία πρός τόν ἴδιο τόν Χριστό, ἀπολύτως ἴδια μέ ἐκείνη πού τοῦ προσέφεραν οἱ μυροφόρες».

Ἔτσι ἔχουμε καί ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, τή δυνατότητα νά ἀποκτή-σου-με τό δικαίωμα τῆς στενῆς φιλίας μέ τόν Κύριο, πού ἀπέκτη-σαν οἱ μυ-ρο--φόρες, πού ἀπέκτησε ἡ ἁγία Μαρία ἡ Μαγδαληνή, μέ τή διακονία τους, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά συναντή-σου-με τόν Ἀναστάντα Κύριο κατά τήν ἡμέρα τῆς Δευτέρας καί ἐνδόξου πα-ρου-σίας του» διά πρεσβειῶν τῆς ἁγίας ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδα-λη-νῆς, τῆς μυροφόρου καί τοῦ ἁ-γίου Λουκᾶ, τοῦ ἰατροῦ καί θαυ-μα-τουργοῦ.